

Mål C-188/24

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

7 mars 2024

Domstol som begär förhandsavgörande:

Conseil d'État (Frankrike)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

6 mars 2024

Klagande:

WebGroup Czech Republic, a.s.

NKL Associates s. r. o.

Motparter:

Ministre de la Culture

Premier ministre

CONSEIL D'ÉTAT

meddelar detta
beslut
i målet

[utelämnas]

**SOCIETE WEBGROUP CZECH
REPUBLIC m.fl.**

[utelämnas]

I° Bolaget Webgroup Czech Republic har genom en kortfattad ansökan, en kompletterande inlägga, en replik och tre nya inlagor, vilka registrerades med nr 461193 den 7 februari, den 9 maj och den 21 november 2022, den 7 september och den 5 december 2023 samt den 19 januari 2024, vid sekretariatet för rättsskipning vid Conseil d'État väckt talan och yrkat att Conseil d'État ska

1) ogiltigförklara décret n 2021-1306 du 7 octobre 2021 relatif aux modalités de mise en œuvre des mesures visant à protéger les mineurs contre l'accès à des sites diffusant un contenu pornographique (dekret nr 2021-1306 av den 7 oktober 2021 om formerna för åtgärder för att skydda minderåriga mot åtkomst till webbplatser som sprider pornografiskt innehåll) på grund av maktmissbruk,

2) [utelämnas]

Bolaget har hävdats att det angripna dekretet

– är behäftat med ett formfel eftersom det, samt lagen av den 30 juli 2020 som utgör den rättsliga grunden för detta, inte har anmälts till Europeiska kommissionen och till Republiken Tjeckien i enlighet med artikel 3 i direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden,

– är rättsstridigt eftersom det inte anges vilken typ av tekniska system som ska införas för att förhindra att minderåriga får åtkomst till pornografiskt innehåll på internet,

– strider mot de unionsrättsliga principerna om rättssäkerhet och proportionalitet, artikel 16 i Déclaration des droits de l'homme et du citoyen (deklarationen om mänskliga och medborgerliga rättigheter) från år 1789, rätten till en rättvis rättegång, som garanteras genom bestämmelserna i artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och yttrandefriheten, som garanteras genom bestämmelserna i artikel 10 i den konventionen,

– strider mot målen med direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 genom att föreskriva generella och abstrakta åtgärder som avser en i allmänna ordalag beskriven kategori av bestämda tjänster bland informationssamhällets tjänster och som utan åtskillnad blir tillämpliga på alla leverantörer av denna kategori av tjänster.

Ministre de la Culture (nedan kallad kulturministern) har genom två svaromål, som registrerades den 9 september 2022 och den 9 januari 2024, yrkat att talan ska ogillas. Kulturministern har hävdats att talan inte kan vinna bifall på de grunder som klagandebolaget har anfört.

Premier ministre (nedan kallad premiärministern) har genom ett svaromål, som registrerades den 10 januari 2024, angett att han instämmer i kulturministerns yttranden.

Genom två interventionsinlagor, som registrerades den 15 november 2022 respektive den 7 mars 2023, har föreningarna "Osez le féminisme!" och "Le Mouvement du Nid" yrkat att talan ska ogillas. De har hävdats att de ska

tillåtas intervensera och att talan inte kan vinna bifall på de grunder som har anförts i den.

Genom två interventionsinlagor, som registrerades den 10 juli och den 20 september 2023, har föreningen "Les effronté-E-S" yrkat att talan ska ogillas. Föreningen har hävdad att de ska tillåtas att intervensera och att talan inte kan bifallas på de grunder som har anförts i den.

2) Bolaget NKL Associates sro har, genom en kortfattad ansökan, en kompletterande inlägga, en replik och tre nya inlagor, som registrerades med nr 461195 den 7 februari, den 9 maj och den 21 november 2022 samt den 7 september, den 5 december 2023 och den 19 januari 2024, vid sekretariatet för rättsskipning vid Conseil d'État väckt talan och yrkat att Conseil d'État ska

1) ogiltigförklara décret n 2021-1306 du 7 octobre 2021 relatif aux modalités de mise en œuvre des mesures visant à protéger les mineurs contre l'accès à des sites diffusant un contenu pornographique (dekret nr 2021-1306 av den 7 oktober 2021 om formerna för åtgärder för att skydda minderåriga mot åtkomst till webbplatser som sprider pornografiskt innehåll) på grund av maktmissbruk,

2) [utelämnas]

Bolaget har hävdad att det angripna dekretet

– är behäftat med ett formfel eftersom det, samt lagen av den 30 juli 2020 som utgör den rättsliga grunden för detta, inte har anmälts till Europeiska kommissionen och till Republiken Tjeckien i enlighet med artikel 3 i direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden,

– är rättsstridigt eftersom det inte anges vilken typ av tekniska system som ska införas för att förhindra att minderåriga får åtkomst till pornografiskt innehåll på internet,

– strider mot de unionsrättsliga principerna om rättssäkerhet och proportionalitet, artikel 16 i Déclaration des droits de l'homme et du citoyen (deklarationen om mänskliga och medborgerliga rättigheter) från år 1789, rätten till en rättvis rättegång, som garanteras genom bestämmelserna i artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och yttrandefriheten, som garanteras genom bestämmelserna i artikel 10 i den konventionen,

– strider mot målen med direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 genom att föreskriva generella och abstrakta åtgärder som avser en i allmänna ordalag beskriven kategori av bestämda tjänster bland informationssamhällets tjänster och som utan åtskillnad är tillämpliga på alla leverantörer av denna kategori av tjänster.

Kulturministern har genom två svaromål, som registrerades den 9 september 2022 och den 8 januari 2024, yrkat att talan ska ogillas. Kulturministern har hävdad att talan inte kan vinna bifall på de grunder som klagandebolaget har anfört.

Premiärministern har genom ett svaromål, som registrerades den 10 januari 2024, angett att han instämmer i kulturministerns yttranden.

Genom två interventionsinlagor, som registrerades den 15 november 2022 respektive den 7 mars 2023, har föreningarna ”Osez le féminisme!” och ”Le Mouvement du Nid” yrkat att talan ska ogillas. De har hävdad att de ska tillåtas att intervensera och att talan inte kan vinna bifall på de grunder som har anförts i den.

Genom två interventionsinlagor, som registrerades den 10 juli och den 20 september 2023, har föreningen ”Les effronté-E-S” yrkat att talan ska ogillas. Föreningen har hävdad att de ska tillåtas att intervensera och att talan inte kan bifallas på de grunder som har anförts i den.

Med beaktande av övriga handlingar i målet,

med beaktande av

- fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000,
- code pénale (strafflagen),
- [utelämnas],
- lag nr 2020-936 av den 30 juli 2020,
- [utelämnas],

[utelämnas]

och av följande skäl:

- 1 För att bekämpa det faktum att minderåriga i allt större utsträckning exponeras för pornografiskt innehåll och de skadliga effekter som en sådan exponering har på deras psykologiska utveckling och för våldet mot kvinnor, var avsikten med lagen av den 30 juli 2020 om skydd för offer för våld i hemmet att öka den ändamålsenliga verkan med bestämmelserna i artikel 227-24 i strafflagen med avseende på pornografiska webbplatser som ger minderåriga åtkomst till deras innehåll. Enligt artikel 227-4 i strafflagen har det sedan länge varit förbjudet ”dels att framställa, sända och sprida, oavsett på vilket sätt det görs och oavsett medium, innehåll av våldsamt karaktär som uppviglar till terrorism, av pornografisk karaktär eller av ett slag som kan kränka människans värdighet eller uppmuntra minderåriga att ägna sig åt spel som utsätter dem för fysisk fara, dels att saluföra

sådant innehåll ... när innehållet kan komma att ses eller uppfattas av minderåriga”, vid äventyr av fängelse i tre år och böter på 75 000 euro.

- 2 I detta syfte har det för det första preciserats i artikel 227-24 i strafflagen, genom artikel 22 i lagen av den 30 juli 2020, varigenom ett införlivande har gjorts av Cour de cassations (Högsta domstolen) fasta praxis, att en sådan överträdelse som definieras i den artikeln föreligger ”även om en minderårig har fått åtkomst till sådant innehåll som anges i första stycket enbart genom att uppge sig vara minst 18 år”.
- 3 För det andra har det genom artikel 23 i den lagen inrättats ett förfarande som innebär att ordföranden för Autorité de régulation de la communication audiovisuelle et numérique (tillsynsmyndigheten för audiovisuell och digital kommunikation) (Arcom), om den konstaterar att en person vars verksamhet består i att ge ut en allmänt tillgänglig kommunikationstjänst på internet ger minderåriga åtkomst till pornografiskt innehåll i strid med artikel 227–24 i strafflagen, kan förelägga denna person att inom femton dagar vidta alla åtgärder för att förhindra att minderåriga får tillgång till det ifrågasatta innehållet. Om den anmodade personen inte följer detta föreläggande kan Arcoms ordförande väcka talan vid ordföranden för Tribunal judiciaire de Paris (Förstainstansdomstolen i Paris) och yrka att åtkomst inte längre ska ges till den tjänsten och till annonsering av den genom en sökmotor eller en abonnentförteckning. I artikel 23 i lagen hänvisas det till ett dekret för att precisera tillämpningsvillkoren. På denna grund angavs i dekretet av den 7 oktober 2021 om formerna för åtgärder för att skydda minderåriga mot åtkomst till webbplatser som sprider pornografiskt innehåll villkoren för att Arcoms ordförande ska kunna genomföra det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i lagen.
- 4 Bolagen Webgroup Czech Republic och NKL Associates sro har genom två ansökningar, som bör behandlas tillsammans och bli föremål för ett enda avgörande, väckt talan och yrkat att det ovannämnda dekretet ska ogiltigförklaras på grund av maktmissbruk.

Interventionerna från föreningarna ”Osez le féminisme”, ”Mouvement du Nid” och ”Les effronté-E-S”:

- 5 Föreningarna ”Osez le féminisme”, ”Mouvement du Nid” och ”Les effronté-E-S” har, mot bakgrund av målets föremål och art, med hänsyn till deras stadgeenliga syfte och verksamhet, visat att de har ett tillräckligt intresse av att det angripna dekretet ska fortsätta att gälla. De ska således tillåtas att intervensera.

Grunden avseende den omständigheten att det angripna dekretet inte är tillräckligt exakt formulerat:

- 6 [utelämnas] [Den hänskjutande domstolens underkännande av grunden]

Grunderna avseende åberopandet av principerna om rättssäkerhet och proportionalitet, rätten till en rättvis rättegång och yttrandefriheten:

7 [utelämnas] [Den hänskjutande domstolens underkännande av grunderna]

Åberopandet av direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000:

- 8 I artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden, föreskrivs följande: ”1. Syftet med detta direktiv är att bidra till att den inre marknaden fungerar väl genom att säkerställa den fria rörligheten för informationssamhällets tjänster mellan medlemsstaterna. 2. Genom detta direktiv tillnärmas, i den mån det krävs för att nå det mål som avses i punkt 1, vissa nationella bestämmelse[r] om informationssamhällets tjänster som rör den inre marknaden, tjänsteleverantörers etablering, kommersiella meddelanden, avtal slutna på elektronisk väg, mellanhänders ansvar, uppförandekoder, utomrättslig lösning av tvister, möjlighet att föra talan inför domstol samt samarbete mellan medlemsstaterna.”
- 9 I artikel 2 i det direktivet föreskrivs följande: ”I detta direktiv avses med ... h) *det samordnade området*: de krav som har fastställts i medlemsstaternas rättssystem och som är tillämpliga på tjänsteleverantörer av informationssamhällets tjänster eller på informationssamhällets tjänster, oberoende av om de är av allmän natur eller särskilt utformade för dem. i) Det samordnade området gäller de krav som tjänsteleverantören måste uppfylla när det gäller – startande av verksamhet som gäller någon av informationssamhällets tjänster, såsom krav i fråga om behörighet, tillstånd eller anmälningar, – utövande av verksamhet som gäller någon av informationssamhällets tjänster, såsom krav i fråga om tjänsteleverantörens beteende, kvaliteten på eller innehållet i tjänster, inbegripet sådana krav som är tillämpliga på reklam och avtal, eller krav som gäller tjänsteleverantörens ansvar.”
- 10 I artikel 3 i samma direktiv anges följande: ”1. Varje medlemsstat skall se till att de av informationssamhällets tjänster som en på dess territorium etablerad tjänsteleverantör tillhandahåller överensstämmer med de nationella bestämmelser som är tillämpliga i denna medlemsstat och som omfattas av det samordnade området. 2. Medlemsstaterna får inte av skäl som omfattas av det samordnade området begränsa den fria rörligheten för de av informationssamhällets tjänster som har ursprung i en annan medlemsstat. ... 4. Medlemsstaterna får vidta åtgärder för undantag från punkt 2 när det gäller någon av informationssamhällets tjänster om följande villkor uppfylls: a) Åtgärderna skall i) vara nödvändiga av någon av följande anledningar: – den allmänna ordningen, i synnerhet förebyggande, utredning, upptäckt och åtal av brott, inbegripet skydd av minderåriga och bekämpning av hets mot personer på grund av ras, kön, religion eller nationalitet samt kränkningar av enskilda personers mänskliga värdighet, – skydd av folkhälsan, – allmän säkerhet, inbegripet skydd av nationell säkerhet och försvar, – skydd av konsumenter, inbegripet investerare, ii) vidtas med avseende på någon av informationssamhällets tjänster som är till förfång för de mål som avses i punkt i eller utgör en allvarlig risk för att dessa mål inte uppnås, iii) vara proportionerliga i förhållande till dessa mål. b) Innan ifrågavarande åtgärder vidtas och utan det påverkar domstolsförfaranden, inbegripet förberedande

förhandlingar och åtgärder som vidtas inom ramen för en brottsutredning, skall medlemsstaten – ha uppmanat den medlemsstat som avses i punkt 1 att vidta åtgärder, varpå denna senare medlemsstat inte vidtagit några åtgärder eller endast vidtagit otillräckliga åtgärder, – ha anmält till kommissionen och till den medlemsstat som avses i punkt 1 sin avsikt att vidta sådana åtgärder. ...”

- 11 I artikel 14.3 i direktivet, vilken är tillämplig vid tillhandahållande av någon av informationssamhällets tjänster bestående av lagring av information som tillhandahållits av tjänstemottagaren, föreskrivs följande: ”Denna artikel skall inte påverka möjligheten för en domstol eller administrativ myndighet att i enlighet med medlemsstaternas rättssystem kräva att tjänsteleverantören upphör med eller förhindrar en överträdelse, inte heller skall den påverka medlemsstaternas möjlighet att inrätta förfaranden för att avlägsna information eller göra den oåtkomlig.”
- 12 I skäl 8 i direktivet anges följande: ”Syftet med detta direktiv är att skapa en rättslig ram för att säkerställa fri rörlighet för informationssamhällets tjänster mellan medlemsstaterna och inte att harmonisera det straffrättsliga området som sådant.” I skäl 45 anges följande: ”De begränsningar av tjänstelevererande mellanhanders ansvar som fastställs i detta direktiv påverkar inte möjligheten av olika förelägganden. Sådana förelägganden kan särskilt bestå av avgöranden från domstolar eller administrativa myndigheter som kräver att alla överträdelser skall upphöra eller förhindras, inbegripet att olaglig information avlägsnas eller görs oåtkomlig.” Slutligen anges följande i skäl 48: ”Detta direktiv berör inte medlemsstaternas möjlighet att kräva av tjänsteleverantörer som lagrar information från sina tjänstemottagare att visa den omsorg som skäligen kan förväntas av dem och vilken preciseras i nationell rätt, för att upptäcka och förhindra vissa slags olaglig verksamhet.”
- 13 I sin dom av den 9 november 2023, Google Ireland Limited, Meta Platforms Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited/ Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria) (C-376/22), erinrade Europeiska unionens domstol, i punkterna 42–44 i den domen, om att ”[d]irektiv 2000/31 bygger ... på att principerna om tillsyn i ursprungsmedlemsstaten och om ömsesidigt erkännande ska tillämpas, vilket innebär att informationssamhällets tjänster, inom ramen för det samordnade område som definieras i artikel 2 h i direktivet, endast regleras i den medlemsstat där leverantörerna av dessa tjänster är etablerade”. EU-domstolen drog därav slutsatsen att ”[d]et ankommer följaktligen på varje medlemsstat att, i egenskap av ursprungsmedlemsstat för informationssamhällets tjänster, reglera dessa tjänster och därmed att skydda de mål av allmänintresse som anges i artikel 3.4 a i) i direktiv 2000/31” och att ”vidare ankommer det, i enlighet med principen om ömsesidigt erkännande, på varje medlemsstat, i egenskap av medlemsstat mot vilken informationssamhällets tjänster riktar sig, att inte begränsa den fria rörligheten för dessa tjänster genom att föreskriva ytterligare skyldigheter inom det samordnade området och kräva att dessa iakttas”. Av dessa skäl slog EU-domstolen fast att ”[a]rtikel 3.4 i direktiv 2000/31[EG] ska tolkas så, att generella och abstrakta åtgärder som avser en i allmänna ordalag beskriven

kategori av bestämda tjänster bland informationssamhällets tjänster och som utan åtskillnad är tillämpliga på alla leverantörer av denna kategori av tjänster inte omfattas av begreppet 'åtgärder som vidtas mot en bestämd tjänst bland informationssamhällets tjänster', i den mening som avses i denna bestämmelse”.

- 14 Klagandebolagen har för det första gjort gällande att bestämmelserna i det angripna dekretet och i lagen av den 30 juli 2020, vilka de också har invänt mot, strider mot målen med direktiv 2000/31/EG, eftersom det genom de bestämmelserna inrättas ett förfarande som syftar till att göra det möjligt för en administrativ myndighet att förelägga en person vars verksamhet består i att tillhandahålla en nätbaserad kommunikationstjänst att upphöra med en brottslig handling.
- 15 I den mån det genom de omtvistade bestämmelserna inrättas ett förfarande som innebär att en administrativ myndighet kan förelägga leverantörer av informationssamhällets tjänster att upphöra med en överträdelse och väcka talan vid domstol avseende de påstådda förseelserna om leverantörerna underlåter att följa föreläggandet, innehåller de likväl inte i sig någon bestämmelse om vad den aktuella skyldigheten innebär. De kan följaktligen och såtillvida inte anses påverka den fria rörligheten för informationssamhällets tjänster av skäl som omfattas av det ”samordnade området” enligt direktiv 2000/31/EG, eftersom direktivet, såsom framgår av den citerade texten i punkterna 11 och 12, inte påverkar möjligheten för en domstol eller administrativ myndighet att i enlighet med medlemsstaternas rättssystem kräva att en tjänsteleverantör upphör med eller förhindrar en överträdelse. Klagandebolagen kan följaktligen inte med framgång hävda att de omtvistade bestämmelserna, i den mån det genom dem anordnas ett system som gör det möjligt för en administrativ myndighet att förelägga en tjänsteleverantör att upphöra med en överträdelse, är rättsstridiga på grund av att de strider mot målen i artikel 3 i direktiv 2000/31/EG.
- 16 För det andra har klagandebolagen även gjort gällande att de omtvistade bestämmelserna inte enbart föreskriver ett förfarande som gör det möjligt för en administrativ myndighet att ålägga en tjänsteleverantör att upphöra med en överträdelse, utan att de även medför, med hänsyn till arten av det aktuella brottet, som preciseras i artikel 227-24 i strafflagen genom det tillägg som har gjorts genom de bestämmelser som härrör från lagen av den 30 juli 2020 och som det hänvisas till i punkt 2, att tjänsteleverantörer som är etablerade i andra EU-medlemsstater är skyldiga att införa tekniska system för att blockera minderårigas åtkomst till det innehåll som de tillhandahåller. Prövningen av grunden avseende ett åsidosättande av målen med direktiv 2000/31/EG beror härvidlag, med hänsyn tagen till de bestämmelser i direktivet som EU-domstolen har tolkat i den dom som anges i punkt 13, på hur frågorna (som framställs i beslutsdelen) ska besvaras [utelämnas]:

[utelämnas] [Upprepning av frågorna i beslutsdelen]

- 17 Dessa frågor är avgörande för utgången i det mål som Conseil d'État har att pröva. Frågorna är förenade med stora svårigheter. Följaktligen finns det skäl att med stöd av artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt hänskjuta dessa frågor till EU-domstolen och besluta att vilandeförklara målet i avvaktan på att EU-domstolen besvarar dem.

BESLUT

Artikel 1: Föreningarna "Osez le féminisme", "Le Mouvement du Nid" och "Les Effronté-e-s" ges tillåtelse att intervensera.

Artikel 2: Det mål som har anhängiggjorts av bolagen Webgroup Czech Republic och NKL Associates sro vilandeförklaras till dess att Europeiska unionens domstol har uttalat sig om följande frågor:

a) Ska straffrättsliga bestämmelser, i synnerhet generella och abstrakta bestämmelser enligt vilka vissa handlingar utgör ett brott som kan leda till åtal, anses omfattas av det "samordnade område" som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 när de kan tillämpas på såväl gärningar av en leverantör av informationssamhällets tjänster som gärningar av varje annan fysisk eller juridisk person, eller ska sådana straffrättsliga bestämmelser inte anses utgöra krav som är tillämpliga på åtkomst och utövande av verksamhet som gäller informationssamhällets tjänster och som omfattas av det "samordnade området" enligt det direktivet, eftersom direktivet enbart syftar till att harmonisera vissa rättsliga aspekter på sådana tjänster och inte att harmonisera det straffrättsliga området som sådant och eftersom det enbart uppställer krav som är tillämpliga på tjänster? Omfattar detta "samordnade område" närmare bestämt straffrättsliga bestämmelser som är avsedda att säkerställa skydd av minderåriga?

b) Ska skyldigheten för utgivare av nätbaserade kommunikationstjänster att införa system för att förhindra att minderåriga får åtkomst till det pornografiska innehåll som de tillhandahåller anses omfattas av det "samordnade området" enligt direktiv 2000/31/EG, som enbart harmoniserar vissa rättsliga aspekter på ifrågavarande tjänster, medan denna skyldighet, om den avser utövande av verksamhet som gäller någon av informationssamhällets tjänster, i den del som avser tjänsteleverantörens beteende, tjänstens kvalitet eller innehåll, emellertid inte rör tjänsteleverantörens etablering, kommersiella meddelanden, avtal slutna på elektronisk väg, mellanhänders ansvar, uppförandekoder, utomrättslig lösning av tvister, möjlighet att föra talan inför domstol eller samarbete mellan medlemsstaterna och således inte rör någon av de frågor som regleras av harmoniseringsbestämmelserna i kapitel II i det direktivet?

c) Om de föregående frågorna besvaras jakande, hur ska de krav som följer av direktiv 2000/31/EG förenas med de som följer av skyddet för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen, särskilt skyddet för människans värdighet och barnets bästa, vilka garanteras i artiklarna 1 och 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i artikel 8 i Europeiska konventionen om

skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, när skyddet av dessa rättigheter inte tycks kunna säkerställas på ett effektivt sätt genom att enbart vidta individuella åtgärder mot en bestämd tjänst? Finns det en allmän unionsrättslig princip som ger medlemsstaterna rätt att, i synnerhet i brådskande fall, vidta åtgärder – inbegripet generella och abstrakta åtgärder mot en viss kategori av tjänsteleverantörer – för att skydda minderåriga mot kränkningar av deras värdighet och integritet, genom att, om så krävs, med avseende på tjänsteleverantörer som omfattas av direktiv 2000/31/EG avvika från den princip som uppställs i direktivet om att dessa ska omfattas av ursprungsmedlemsstatens tillsyn?

[utelämnas]

[Uppgifter om förfarandet]